

bygningsmæssige dispositioner for Nørre Fælled-området tages hensyn til muligheden for etablering af et sådant uddannelseseksperiment, idet samlingen af både korte og lange sundhedsuddannelser samt tilstedeværelsen af kliniske uddannelsesmuligheder på Rigshospitalet gør Nørre Fælled-området til den bedst mulige uddannelses- og forskningsmæssige baggrund for etablering og gennemførelse af uddannelseseksperimentet.

Selvom udvalget således prioriterer en samling af sundhedsuddannelserne højere end en samling af de biologiske uddannelser, finder man dog, at mulige samarbejdsområder mellem sundhedsuddannelser og naturvidenskabelige uddannelser (eller andre uddannelser) fortsat bør udvikles eller etableres.

Gennemførelsen af udvalgets forslag om etablering af et center for sundhedsuddannelser vil bl. a. medføre, at der må ske en geografisk samling af de uddannelser og uddannelsesinstitutioner, der skal indgå i centret. Det medfører endvidere, at det skal være muligt på tværinstitutionel basis at etablere og drive fællesafdelinger til undervisnings- og forskningsformål (fælles laboratorier, fælles teknisk-administrativt personale, fælles dyrestalde m. v.).

Nørre Fælled-udvalget har i rapporten peget på disse problemer, men har — bortset fra spørgsmålet om den geografiske samling — af tidsmæssige grunde ikke kunnet opstille løsningsforslag.

5. Ændringer i de hidtidige planlægningsforudsætninger.

5.1. Planlægningsarbejdet i slutningen af 1960'erne var i høj grad præget af de samtidige udviklingserfaringer. For det første måtte man regne med, at de hidtidige stigninger i tilgangen og bestanden af studerende på landsplan ville fortsætte. For det andet var man inde i en periode, hvor antallet af ansatte steg kraftigere end antallet af studerende — en udvikling som måtte påregnes at ville fortsætte. Man havde endvidere erfaret, at udviklingen i undervisningsmetoder og forskningsmuligheder navnlig inden for de eksperimentelle fag stillede stadig større krav til lokalekapacitet i videste forstand. Samtidig så man et voksende behov for tværgående samarbejde mellem forskellige uddannelser og institutioner, hvilket igen stillede krav om samling af uddannelser og forskningsmiljøer inden for sammenhængende arealer, der gav mulighed for korte transportafstande.

Den begrænsende faktor for udbygningen af Københavns Universitet havde i høj grad vist sig at

være manglen på byggegrunde i umiddelbar nærhed af eksisterende universitetsbygninger. På baggrund heraf og af de konstaterede udviklingstendenser med hensyn til udbygningsbehov fandt man det nødvendigt, at der sikredes endog meget store arealreserver for universitetsudbygningen på længere sigt, omend man forudså, at det ikke inden for en overskuelig fremtid ville være muligt at samle Københavns Universitet bygningsmæssigt.

Den politiske uenighed omkring tidspunktet for Centerlovens og Panumlovens vedtagelse med hensyn til udbygning af universiteter og universitetscentre vedrørte ikke det samlede udbygningsbehov, men drejede sig om, hvordan udbygningen skulle fordeles mellem områderne øst og vest for Storebælt. Generelt var der enighed om, at bestanden af studerende ved Københavns Universitet efterhånden burde stabiliseres gennem udbygning af andre universiteter/universitetscentre. På trods heraf anså man dog Københavns Universitets udbygning for den højest prioriterede opgave inden for universitetsudbygningen. Dette var en konsekvens af det efterslæb i udbygningsbehovet, som 1960'ernes voldsomme stigninger i antallet af studerende og de før omtalte vanskeligheder ved at finde egnede udbygningsarealer havde ført med sig. Ud fra tidens krav til forsknings- og studiefaciliteter skønnede man, at de eksisterende bygningsmæssige rammer, som i vidt omfang var forældede og utidssvarende, omkring 1970 kun gav rimelige rammer for en bestand på ca. 10.000 studerende, mens den faktiske bestand i 1970 nåede op på ca. 23.000 mod knapt 7.000 i 1960. De større byggerier (og bygningserhvervelser) for Københavns Universitet, der herefter blev igangsat med udgangspunkt i Panumloven og Centerloven (Vestamager), har således primært været begrundet i de udbygningsmæssige efterslæb, som bl. a. udviklingen i 1960'erne havde ført med sig.

Studentertalsmæssige forudsætninger.

5.2. Mens det omkring 1970 var vanskeligt at overskue den studentertalsmæssige udvikling ved universiteter og universitetscentre, har man nu i kraft af lov nr. 315 af 10. juni 1976 om adgangsregulering ved de videregående uddannelser bedre mulighed for at regulere den samlede tilgang og fordelingen heraf på uddannelser og institutioner. Hermed har man også mulighed for direkte at gennemføre de i forarbejdet til Centerloven opstillede forudsætninger om stabilisering eller reduktion i bestanden af studerende ved Københavns Universitet. Som nærmere beskrevet nedenfor er det på nuværende tidspunkt muligt med tilstrækkelig sikkerhed for